

نامه‌های وزیر مختار ایران

در فرانسه

به وزیر امور خارجه ایران

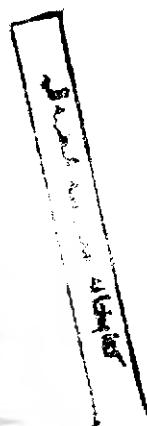
در زمان سلطنت ناصرالدین شاه

« ۱۱ »

از

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات تاریخی
پرستال جامع علوم انسانی

محمود – کی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

عرضه مورخه ۲ شهر صفرالمظفر ۱۳۰۰ نمره ۱۹۸ مشتمل یک طغرا

خداوندگارا تلگراف نامه مورخه دهم دسامبر که مطابق ۲۸
محرم الحرام و در احضار مقربالخاقان میرزا کینیم خان سرتیپ
شرف صدور یافتہ بود ، عز وصول بخشید و بمحض وصول آن
مقربالخاقان مشارالیه را باین سفارت خانه خواهیم و از مضمون
تلگراف ایشانرا اطلاع داده ، تاکیدات لازمه را در مناجمت ایشان
با ایران کردم . مقربالخاقان مشارالیه برای رفتن مستعد است اما
پول ندارد ، همین که تنخواهی که خواسته است از ایران برخشد
روانه خواهد شد . در این مدت برای مشارالیه در اینجاها بواسطه
نرسیدن مقرری و مطالبات خیلی سخت گذشته است ، حالا وقت آن
است از جانب اولینی دولت علیه در این بابها التفاوت در حق او
مبذول شود تا بتواند قروض خود را بدهد و از عهده مخارج راه
و حرکت از پاریس برآید . چون لازم بود عرض شد .
زیاده‌چه جسارت شود . معروضه یوم چهارشنبه ۲ شهر صفرالمظفر
سنه ۱۳۰۰

عرضه مورخه ۲۲ شهر صفرالمظفر ۱۳۰۰ نمره ۱۹۹ مشتمل یک طغرا

خداوندگارا تلگرافنامه ملفوظی دیشب رسید از جانب
علیاحضرت ملکه اسپانیول است . خودشان از مدت شش ماه در سوئیس

تشریف دارند. از قراریکه مذکور میشود بعد از سه چهارماه دیگر دوباره بپاریس که محل اقامت ایشان است مراجعت خواهند فرمود. چون از فدوی خواهشمند شده‌اند که تلگرام مزبور را بخاک پائی مبارک اعلیحضرت فدرقدرت اقدس همایونی روحناه فداء پرسانم، لهذا اینک در کمال تعجیل عین آنرا در جوف همین پاکت امروز انفاذ میدارم و مستدعی میشوم که بعداز وصول بحضور مراجعت ظهور مبارک شاهنشاهی تبلیغ فرمایند. مطالب و چیزگونگی گزارشات را در هفته آینده بعرض حضور مبارک میرسانم.

معروضه یوم شنبه ۲۲ شهر صفرالمظفر سنّه ۱۳۰۰

عريضه جات سلطان شهر صفرالمظفر ۱۳۰۰ نمره ۴۰۰ مشتمل بر چهار طغرا خداوندگارا دو طغرا تعلیقۀ رفیعه سورخه ۲۲ شهر محرم الحرام که در جواب عريضه جات ماه ذیقعده و ذیحجه این فدوی شرف صدور یافته بود، عز وصول بخشید. از مضامین التفات امین آنها نهایت سرافرازی و مفاخرت حاصل شد. در باب وجه مخارج روم و ولادی قفقاز و وین و غیره و همچنین در خصوص مقری این سفارت که از دوازده سال قبل بر این بر عهده دیوان اعلی باقی مانده است ایشان فرموده بودند که باطلاع مقرب الخاقان با باخان سرهنگ و بتوسطه ذیگلر کمپانی مدنسی است فرستاده شده اگر چه در صدق قول و در ظهور مراحم و توجه مخصوصه جناب مستطاب بندگانعالی در حق فدوی و در باره مأمورین تردیدی نیست و با وصف اینکه میدانم از پرتو عنایت عالی است که در ظل عواطف ملوکانه بندگان اعلیحضرت اقدس همایونی روحنافداه عمرانی بسر قیبزیم ولی بوحدت خداوندی قسم است که وجوهات مخارج سفر روم و غیره که معادل شانزده هزار فرانگ و همچنین باقی مانده مقرری قوی تیل گذشته که آنهم تقریباً معادل دو هزار

و دویست تومان و کسی است تا بحال نرسیده است و الا هرگاه رسیده بود ، بچه جسارت بمقام اظهار چنین مطلب بزمی آمدم . باز خانه ذیگلر هم مطالبه کردم میگویند چنین وجوهات بآنها رسیده است و در این صورت لازم می‌آمد از گماشته آنها که در طهران است مطالبه و مسترد شود . طلب همه سفر از بابت سنت گذشته و همچنین سایر مخارج سفن آنها رسیده است ، تمیدانم چه تقصیر کرده‌ام که باید در این موارد فقط فدوی مفضوب بشود . هرگاه مقروض نمی‌بودم اینقدر درد سر نمی‌دادم ، اما طلبکارها بقیمتی پنهانه را بفسوی تنگ کرده‌اند که لا بد و ناجازم درد خود را بعرض بررسانم و چاره بدردم میخواهم .

هرگاه پیش ازین طلب آنها برعهده تعویق بیفتند مطالبات خود را بظهران رجوع می‌کند و بدین واسطه اسباب بدنامی عالم‌گیر می‌شود . زیاده چه چسارت شود .

مسیو بوویل که از مهندسی‌های مشهور فرنگستان است بصرافت ساختن یک خط راه آهن افتاده است که باید از لندن شروع و بهندوستان منتهی بشود . برای اجرای این نیت بهرجا که لازم است مراحله نوشته و اجازه عبور از خاک هر دولتی که خط مزبور باید بگذرد میخواهد . از فدوی نیز بموجب مراحله تمذا شده است که استدعای او را بعرض اولیائی دولت این مدت علیه پرسانم . نظر بخواهش مشارالیه و صرفه‌ای که از ایجاد چنین راه آهن برای ممالک محروسه مترتب میشود توجهه مناسله او را و اصل نقشه‌ای را که خودش کشیده است مصحوب عالیجاه حاجی عبدالله انجام میدارم و از آنجله که انجام چنین کاری متضمن متألفع

و فواید بسیار است از حالا مخاطر جمی حاصل است که مقبول خلمر اولیای دولت علیه خواهد شد .. مسیو بوویل، مشغول تشکیل کمپانیه است و فراهم آوردن پول و این راه آهن توسط این کمپانیه با تعلم خواهد رسید .. از دولت علیه وسایر دول چیزی نمیخواهد و حتی متعهد میشود اراضی که برای کشیدن خط راه آهن از مالک محروسه لازم خواهد شد، بقیمت عادله وقت ابتیاع بنماید و از قراریکه نوشته داده است بمحض اطلاع اعطای اجازه، پنجاه هزار تومن بصیغه رهن باین سفارت خواهد گذاشت، باین معنی که هرگاه از عهده تعهدات خود بر نیاید وجه مزبوره بعیظه تصرف دیوان اعلی برآید . از قراریکه مشارالیه تقریر کرده کمپانیه بعداز اتمام این کار گویا مضایقه نداشته باشد یک خط راه آهن هم از بوشهر تا شیراز بکشد، یعنی در صورتیکه رأی اولیای دولت علیه باحداث این علاقه گرفته باشد از برای ساختن آنها مدد خرج نخواهد خواست . باعتقاد فدوی صرف دولت علیه در این است که چنین تکلیف که به جز منفعت هیچ چیز دیگر در آن متصور نیست قبول بشود، دیگر اختیار با اولیای دولت است، بیش از این در این باب جسارت نمیکشم .

* * *

در باب پریدن چشم حاجی عبد الله عریضه معروض داشته بودم، حالا بحمد الله بطوری چاق شده است مثل مادرزاد . دیگر از سهربانی های خودم نسبت بمالیجاه مشارالیه چیزی عرض نمی کنم، البته خودش بتفصیل احوال را و رضامندی خود را چنانچه باید و شاید بعرض خواهد رسانید . چون رفتن حاجی عبد الله بجهت جحضی خوبیدها تا چند روز دیگر بعده تمویق افتاده ناست الذا بیش لذین جایز خدیدم ارسال عریضجات را بعده تمویق بینند الزم .

اما کتاب زرد و آن دو کتابه دیگر با نشان مسیو هوتبه دندان ساز
محبوب حاج مشاور الیه انفاذ حضور مبارک خواهد شد .

* * *

ترجمه کاغذ مسیو برویل مهندس

در کمال احترام تقویت جنابعلی را طالب هستم و تعناییکنم که التفات
فرموده از دولت اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی اجازه ساختن یک راه آهن
در مالک محروسه تحصیل نمایند . از نقشه بزرگ راه آهن هندوارپا
که من خودم کشیده ام و لفّا تقدیم مینمایم ، جنابعالی ملتفت خواهد
شد که خط راه آهن از کوه های ایران باید بگذرد و از چند دولت
مستدعی شده ام که امتیازات لازمه را برای ساختن راه آهن بهند
و اروپا که از مالک آنها باید بگذرد تحصیل نمایم . کمپانیه مدد
خرج نمی خواهد و اراضی که برای ساختن راه آهن لازم خواهد
شد بقیمت عادله یومیه ابتداء خواهد گرد . در این صورت از
جنابعالی استدعا دارم که این تمنای منا بعرض اولیای دولت علیه
برسانند . البته معلوم است که ایجاد آن موجب بیبودی و ثروت
اهمی ایران و باعث ازدیاد مرادفات تجارت و ارتقای صنایع در
کل مالک ایران خواهد شد .

کمپانیه راه آهن هند و اروپا در کار تشکیل است در لندن
با یک مبلغی که معادن سیصد کرورتoman بوده باشد و این کمپانیه
بدست یاری مسیو فردیريك هریتاژ که از وکلای خیلی مشهور
است صورت ترکیب خواهد گرفت . کمپانیه خود را مطیع قانون
وقواعد مالک محروسه خواهد کرد . امید آنکه استدعای من مقبول
خواهد افتاد و با کمال احترام بندۀ مطیع و حقیر جنابعالی می باشم .

* * *

بعد از وصول تلگرام احضار مقرب الغافان معتمدالسلطان

میرزا کریم خان من تیپ ، چنانچه رسم است بجناب مسیو دوکلر وزیر امور خارجه مراسله نوشته و خواهش نشان برای ایشان نمودم . از قراریکه جواب رسید معلوم میشود که نشان از درجه سیم در حق مقرب الغاقان مشاورالیه اعطای شده است . دراین روزها خود میرزا کریمخان به هلند رفته است و در خدمت جناب جلالتمام ناظم الدوله است و بعداز ختم مأموریت آنجا دوباره پیاریس مراجعت میکند و از آنجا عازم و روانه ایران خواهد شد . البته میرزا کریمخان سرخود به هلند نرفته است بلکه جناب ناظم الدوله ایشانرا خواسته بودند که موقعتاً در جزء سفارت ایشان باشند . مسیو کابلتا ۱۱ روز قبل بر این مرده و نعش او را با یک جلال برداشتند که نعش هیچ سلطانی را مجللتر از آن نمیتوانستند بردارند . هیچ معلوم نشد چرا در حق این مرده این همه احترامات را برپا کردند . هرگاه برای خدمات اوست ، خدمتی نکرده است که مستوجب اینهمه احترامات فوق العاده بشود . جنرال شانزی نیز مرد ، و برای تشییع جنازه او نیز اسباب احترامات فوق العاده فراهم آورده بودند ، چون او در ایام جنگ با آلمان خدمت‌ها کرده بود استحقاق اینهمه احترامات را داشت و از قراریکه میگویند هرچه احترام در حق او شده بجا بوده است و بلکه زیاده برآن هم استحقاق هست . دربای گمرک فرش در تلاش هستم که بلکه کاری بکنم تا تخفیفی داده شود ، اگر چه کاری از پیش نمیرود ، ولی هنوز هم بالکلیه مأیوس نشده‌ام و در کمال چدوجهد سعی و اهتمام میکنم تا ببینم عاقبت این گفتگو بکجا خواهد انجامید . کنت وینفن ایلچی کبیر دولت اطربیش هو نگری مقیم پاریس که دو شال قبل براین از همین‌جا مأمور روم شد و دو سه ماه قبل براین از روم مجدداً مأمور پاریس شده بود ، ده روز قبل براین در یک ادرارگاه خیابان ژوزفین حلپانچه بنزهی گوش خود خالی

کرده و مغز کله او پراکنده شده و فی الفور در همانجا وفات کرده بود . منسوبان او شهرت میدهند که خبط دماغ بهم رسانیده بود ، اما گویا از خدم بضاعت و کم پولی خود را کشته است ، در هن صورت باید خبط دماغ بهم رسانیده باشد زیرا که هیچ ذی - شعوری بقصد نفس خود را نمی‌کشد .

* * *

تقریباً یک ماه و نیم قبل براین یک جلد دیگر از کتاب زرد که آنهم متعلق بعمل مصر است ، تحریصیل کرده بودم و حالاً مصحوب عالیجاه مجدد همراه حاجی عبداله انفاذ حضور مبارک مینمایم که مانند مجلدات سایقه بحضور مرحمت ظهور بندگان اقدس همایونی روحنا فداه تقدیم شود . دو کتاب دیگر که متعلق بقرارداد حمامیت سیم طنابی زیر دریائی و وحدانیت الکتریک است در همین روزها چاپ شده بود و از آنجا که جناب مسیو دوکلر وزیر امور خارجه چند جلد از مجلدات آنها باین سفارت فرستاده بود و اطلاع اولیای دولت ابد مدت علیه بن مندرجات آنها لازم بود لمندا یک جلد از هر یک آنها در پاکت کتاب زرد جایجا کردم و مصحوب عالیجاه حاجی عبداله میفرستم که بهرجا صلاح بدانند تبلیغ فرمایند . بتاریخ بیست و یکم ماه دسامبر از جانب وزیر مختار سوئد و نروژ نامه سربمهیزی که از جانب اعلیحضرت اوسکار دویم پادشاه آن مملکت به بندگان اعلیحضرت قدر قدرت شاهنشاهی روحنا قدره در باب تولد فرزند ذکور ولیعمد خودشان نوشته شده است با سواد آن باین سفارت خانه فرستاده و تمنا شده بود که نامه مرقوم را بخاک پای مبارک اعلیحضرت اقدس همایونی برسانم . اینک نامه مذکور را با سواد آن در لف پاکت امروز میفرستم و استدعا می‌کنم مرحمت فرموده بخاک پای مبارک تبلیغ و وصول آنرا صادر نموده باینجا ارسال فرمایند که بتوسط این سفارت بسفارت سوئد و نروژ تبلیغ شود .

وزیر مختار سوئد و نروژ در همین موقع یک پلاکت سربسته نیز با اسم مسیو هونیه دندانساز فرستاده و نوشته بودند که در جوف آن نشانی است که از جانب اعلیحضرت پادشاه خودشان به علیجه مشارالیه اعطاشده است. آن پاکت را لفان میفرستم و استدعا میکنم قدغن فرمایند آنرا بمسیو هونیه برسانند و جواب وصول آنرا تحصیل نموده باینجا بفرستند که بایصال این سفارت بسفارت آن دولت برسد. نمونه معدن سرب که حمل آنرا در تعلیقه ۲۳ شهر ذیحجه الحرام اشاره فرموده بودند هنوز هم نرسیده است و از نرسیدن آن کمال تعجب حاصل است، نمیدانم در کجا مانده و چطور شده که تا بحال نرسیده زیاده چه جسارت شود معروضه سلحشور صفرالمظفر ۱۳۰۰

عرضه مورخه ۷ شهر دیع الاول نهره ۲۰۱ مشتمل یک طرفه

خداؤندگارا پرنس ژروم ناپلئون پسرعموی تاپلئون سیم یک اعلامنامه شاهانه بسیار بالا بلندی نوشته و داده بود دیشب در بعضی از روزنامه‌ها منتشر نموده و در سن دیوارهای کوچه و بازار چسبانیده بودند. پنس مزبور در این اعلامنامه اعمال کلارگذاران این دولت جمهوری را تکذیب میکند و بی قابلیتی آنها را مینماید. خلاصه مقصود او از این اعلامنامه این است که دولت جمهوری پیج است و بکار نمیخورد و هر وقت او پسرگار آمد همه چیز اصلاح خواهد شد و رفاه و امنیت و آزادی و شرف بپرداز و برقرار خواهد شد. برای مزید اطلاع اصل اعلامنامه را چنانکه انتشار یافته است اینک از روزنامه بریده لفانفذ حضور مبارک مینمایم و اضافه میکنم که بمحض اطلاع از این مقدسه، اعیان این دولت و کلای ملت حکم بحبس پنس مشارالیه صادر نموده و هرچه اعلامنامه بر دیوارها چسبانده بودند پاره کرده و هرچه هم بساخ ایالتنه آدمهای پنس خواسته بودند بفرستند همه را از جانبی

دولت ضبط کرده‌اند و پرسن را دستگیر نموده بحبس انداخته‌اند و از قراریکه مذکور است بهمین سبب میخواهند او را و سایر پرسنهای دیگر را خواه از ناپلئون بوده باشند خواه از سلسله بوریون و اولیان همه را از خاک فرانسه بیرون کنند اما اینها حرف است بجز پرس ژروم ناپلئون که بواسطه آن اعلامنامه مقصص شده است کس دیگر [یک کلمه ناخوانا] نخواهد شد و هرگاه او هم این اعلامنامه را که باعث فتنه بزرگ می‌توانست بشود ننوشه بود او را هم [یک کلمه ناخوانا] نمیکردند . اهالی فرانسه پرس ژروم ناپلئون را دوست ندارند و اخراج او خللی به کار دولت و اوضاع جمهوری نخواهد رساند . چون واجب بود عرض شود .

زياده چه جسارت ورزد مورخه ۷ شهر ربیع الاول سنہ ۱۳۰۰

غیرجهات مورخه ۲۶ شهر ربیع الاول نهره ۲۰۲ مشتمل بر بنج طفرا

خداؤندگار تلگرافنامه رمزی که در مورخه ۲۶ محرم الحرام در باب سکه زدن پول طلا و تقره بسکه اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی روحنا فداء کرده بودند مدتی است رسیده و حسب الاشاره تلگرام مزبور در ضمن عرایض مورخه ۲۲ محرم اعاده داده شده است . از آنوقت تا با مرور و قبل از آن مدت بهیچوجه من الوجه در این باب با مسیو بو اطلال داخل مذاکره نشده‌ام . برخلاف دستور — العملی و تعلیماتیکه از وزارت جلیله میرسد رفتار نکرده و نخواهم کرد . دو ورقه یکی چاپی و دیگری خطی که متعلق بكتاب ناسخ الرموز بوده که لفأ ارسال شده بود واصل گردید و بعد از ملاحظه از قرار مندرجات آن دو ورقه معلوم خواهد شد تفصیل حبس شدن پرسن ژروم ناپلئون را در ۷ همین ماه ربیع الاول بعرض حضور مبارک معروض داشته و اعلامنامه او را از روزنامه ها بربیده و لفأ فرستاده بودم ، البته رسیده و از شرح احوالات استحضار کاملی

حاصل فرموده‌اند، از آنوقت الی حال پرنس مزبور محبوس است و در باب سایر شاهزادگان خواه از سلسله تا پلئون بوده باشند و خواه از اولاد لوثی یا بوربون قانوونی مجری شد که هروقت از اوقات که از یکی از آنها خلافی سر بزند دولت جمهوری حق آنرا دارد که بدون چون و چرا او را از خاک فرانسه بیرون کند. حالا دیگر باین وضع زندگی برای آنها در خاک فرانسه حرام شده است، زیرا که باندک بهانه دولت جمهوری می‌تواند بآنها تعدی نماید. این قانون باید در سنا هم تصدیق شود، در صورتیکه در آنجا هم تصدیق شد هیچیک از شاهزاده‌ها در اینجا نمی‌مانند، اما از قراریکه مذکور است گویا سناتورها آن قانون را تصدیق نکنند. در باب ابتعای مهر پست توسط مسیو بیکولا سیمنیو خبط‌ها کرده است که خودش را بكلک انداخته، یک ماه قبل تفصیل احوال و چگونگی مراتب را بجناب جلالتماب امین‌الدوله مشروحًا معروض داشته و حالا چونکه از وزارت خارجه اینجا رسمًا از فدوی سوال شده است که مسیو بیکولا از جانب دولت علیه مأذون بود سفارش بدهد که مهر پست پسازند یا نه، جواب نوشت که خیر مأذون نبود و چون خیلی ساده— لوح است صاحب کارخانه او را فریب داده است. سواد سوال و جواب مكتوبی که وزارت خارجه از این سفارت کرده است اینک لفاظ انفاذ می‌شود.

سال جامع علوم اسلامی

شش سال است که مقرب‌الخاقان عبدالحسین‌خان سرتیپ خلف مرحوم‌خان باباخان، سردار سلیمان‌خان فرزند خود را برای تحصیل پیاریس فرستاده است. وقتیکه این جوان باینجا آمد تقریباً دوازده سال داشت اما سواد فارسی نداشت و یک کلمه زبان فرانسه نمی‌دانست. چون مدرسه هورتونس بواسطه تربیت چند نفر از اطفال ایران سابقه مراوده باین سفارت داشته و در آنجا از اطفال ما خوب متوجه می‌شدند، لهذا سلیمان‌خان را در آن مدرسه جا بجا نموده و

قرار مخارج او را تقریباً در سه هزار فرانک تمام کرده ام که از بابت مخارج لباس و خوراک و اطاق علیحده و مصارف معلم مخصوص و خرج ییلاق که بالکلیه آسوده باشم و با آن تنخواه، سلیمان خان در سر سفره معلمها که خوراک آنها از غذای متعلمين ممتازتر است صرف شام و نهار را بکنده و مخارج ایام تعطیل هم در سر این سه هزار فرانک بود و صورت حسابها را در موقع خود برای مقرب - الغاقان مشارالیه فرستاده و ایشان را از مراتب احوالات سلیمان خان و از طرز تحصیل او در هر وقت مستحضر نموده ، چون این جوان را مانند اولاد خود دوست میدارم آنی در تربیت او غفلت ننموده ام و در خیرخواهی و صرفه خود ایشان بهیچوجه من الوجه قصوری نشده است و با آن طوریکه در حق ایشان و مخارج فرزند ایشان صرفه‌جوئی کرده ام در حق اولاد خودم بانطور نمی‌کنم و چنانکه از روی این حسابها که لفأ فرستاده میشود و بلحاظ جناب اجل بندگان خواهد رسید معلوم خواهد کرد که در مثل پاریس جائی برای یک طلف در مدرسه نمی‌توان کمتر ازین خرج کرده و هرگاه پارسال زیاد خرج شده تقصیر فدوی نیست. از قراریکه معلمها می‌گویند معلوم میشود استعدادی که خداوند عالم به بعضی از اطفال کرامت می‌فرماید باو عطا نفرموده و سلیمان خان کم حافظه است. حالا این چوان را برگردان این سفارت گذاشته و ابدآ متحمل سؤال و جواب نیست. در ماه اکتبین گذشته تلگراف کردم با ایشان که هرگاه پول نقد نرسد ، سلیمان خان را قبول نمی‌کنند ، با وصف این ، احوال باز هم جواب ننوشت . چون مخارج مربوطه را رئیس مدرسه هورتونس کارسازی نموده بود و نمی‌توانست باز هم پول نقد پیداکند مجبور شدم سلیمان خان را دوباره در مدرسه هورتونس بگذارم تا جوابی از طهران برسد و در این بین شرح احوالات را نوشتم که بلکه بدون صدا عبدالحسین خان بادای تکالیف خود بپردازد اما از این اقدام فدوی نیز نتیجه‌ای

مترب تب نشده و در این مدت که سلیمان خان را در مدرسه هورتونس بهزار منت جا بجا کرده بودم یک مرتبه دیدم رئیس مدرسه مزبور باین سفارت خانه آمده اظهار داشت که ما از عهده سلیمان خان نمی‌توانیم برآئیم، خودسر شده است و اطاعت بما نمی‌کند و بی‌ادبانه با من حرکت کرده است و از قراریکه از مضمون کاغذی که از خارج باورسیده و من خودم خواندم معلوم میشودکه با یک زنی مکاتبه بهم رسانیده است و باوصف اینکه باو قدغن کرده بودم از مدرسه بیرون نرود و بعرف من گوش نداده در میان سایر اطفال مرا خفت داد و حالا باوصف این محبت پدرانه که باو داشتم بجهت این حرکت بی‌ادبانه او نمی‌توانیم او را در مدرسه نگه بداریم . از حق نباید گذشت که این‌ها حق پدری برگردان سلیمان خان دارند اما بدمعтанه احدهی از آنها اظهار تشکر ننموده است . وقتیکه دیدم کار از کار گذشته است باز از مشاورالیه خواهش کردم که این دفعه هم متحمل مخارج سه‌ماهه سلیمان خان بشویم . تا اینکه مراتب را بظهران بنویسم اما سلیمان خان راضی نمی‌شد باهزار تمنا و نوید او را مجبور کردام که سه‌ماه دیگر داخل مدرسه بشود تا پول و خبر از طهران برسد و در آن‌ضمن یاًن شخص ثالث در تاریخ ۹ زانویه گذشته باین مضمون تلگراف کردام : «سلیمان خان را از مدرسه بیرون گردیده‌اند بمدرسه دیگر نمی‌خواهد داخل شود می‌خواهد با یوان مراجعت نماید غیر مقدور است او را در اینجا نگه داشت پروش را مجبور بگنید پانصد تومان بفرستد که پول مدرسه و مخارج او را داده شود والا هرگاه پول نرسد بلای بزرگی برپا خواهد شد ..» باز هم جواب نرسید و این جوان برگردان فدوی افتاده و فدوی نمی‌تواند از عهده مخلوج او برأید . نمی‌دانم خیال عبدالحسین خان از این سکوت چیست ! خداوند عالم سوکار هیچ کافر را به چنین شخص

رجوع نکند . از بدو حال مکر ریاستان نوشتہ ام که مرا از این کار که بجز زحمت و حده نمی دیگر ندارد معاف نمایند ، گوش بحرثم نمی داد ، من هم که نمی توانستم اعن جوان را بابی صاحب بگذارم ، در اول لیل باز مخارج را می فرستاد حالا نه پول می فرستد و نه جواب کاغذها را میدهد و سلیمان خان هم در اینجا چیز یاد نمی گیرد حالا بهترین کار این است که اورا بخواهید والا در اینجا ضایع خواهد شد . عبدالحسین خان از اول الی امروز موافق سند و کتاب سه مرتبه تنخواه باینجا فرستاده ، دفعه اول ششیزار و هفتصد و پانزده فرانک و دفعه ثانی پنجیزار و پانصد و ده فرانک ، دفعه سیم پنجیزار و سیزده فرانک و بهمه جمیت جمع کل معادل هفده هزار و دویست و سی و هشت فرانک بوده است ، بقیه را که رئیس مدرسه هورتونس از خود کار سازی نموده بر عینده عبدالحسین خان است که باید داده شود . استدعا دارم ایشان را بوزارت جلیل احضار و مجبور فرمایند بادای حق مدرسه و قرار عمل را مرتب فرمایند . بحق خدا این کار بجز زحمت برای فدوی نمی دیگر نداشته و ندارد و ببعض آنکه ممنون بشود حده هم می زند . من حوم سردار کل برای مخارج فرج خان نواده خود سالی چهار هزار فرانک می فرستاد و در مدرسه هورتونس خرج می شد حالا فدوی با سه هزار فرانک مخارج سلیمان خان را انداختم باز هم از فدوی راضی نیست مجدداً استدعا مینمایم که فدوی را از شهر عبدالحسین خان خلاص فرمائید .

تلگراف نامه رمزی جناب مستطاب اجل بندگان عالی که تاریخ آن از ۲۷ ماه ژانویه و باین مضمون بود :

(عمل راه آهن بو اطالت گذشته یانه برات دولتی را بیانک داده سند با غلط برآ بشم سپرده یانه هر چیزی باشد فوراً پنا تلگراف خبر

بدهید بعد از اینکه اطمینان حاصل نمودید) یک روز بعد از آن تاریخ شرف وصول بخشید و پس از وصول آن باین مضمون جواب عرض کرده‌ام (عمل راه آهن نگذشته و اگر چه برات دولتی به بانک گذاشته ولی محل ایراد مشاورالیه عازم است باشند بانک مزبور) چنانکه بمحض تلگراف فوق الذکر مختصرًا معروض شده بود «لازم میدانم بمحض همین عریضه تحریراً عرض کنم که عمل راه آهن نگذشته است زیرا که هرگاه گذشته بود مسیو بواطال اجزاء کمپانیه را به این سفارت خانه آورده معرفی نمی‌کرد و یا اینکه قرارنامه‌ای را که می‌باشد بآنها منعقد نماید بامضای این سفارت میرساند. در باب همین پنجاه هزار تومان هم اگرچه نوشته در دست دارد ولی چنانکه نوشته مزبور بلحاظ جتاب مستطاب بندگانعالی خواهد رسید سند مزبور ساختگی است و بهیچوجه من الوجه بکار نمی‌خورد. از قراریکه فرمیده‌ام عمل راه آهن رشت بطهران بتنهائی سرانجام نگرفته و نخواهد گرفت، اما از قرار بیانات مسیو ولنکال که باتفاق مسیو بواطال از جانب مسیو فوتان نایب مسیو دسپیلن دومن تبه باین سفارتخانه آمده بود استنباط می‌شود، معلوم می‌شود در صورتیکه امتیاز ساختن راه آهن رشت الی بوشهر از جانب دولت علیه بمسیو بواطال اعطاء شود، مسیو دسپیلن این عمل را تصویب نخواهد کرد و اجرای آنرا بر نخواهد گرفت. مسیو بواطال پیش از عزیمت و عده داد که مسیو فونتان باین سفارت خواهد آمد و مراتب را شخصاً بیان خواهد کرد، اما تا حال تحریر این عریضه، مشاورالیه نزد فدوی نیامده است معلوم است هر وقت آمد تفصیل احوال و چگونگی را معروض خواهم داشت. زیاده جسارت است.

تعليقه جات رأفت آیات مورخه ۱۷ و هیجدهم شهر صفر و اصل

واز مضمون آنها را جعیف فقره دخل و فروش رنگت جوهر اطلاع حاصل شد. و بعد از اطلاع از شرح احوال و سواد مکاتباتی که در این باب فيما بین وزارت جلیله امور خارجہ و سفارت فرانسه شده بود بوزارت امور خارجہ فرانسه رفت و چون جناب مسیو دوکلر ناخوش و استعفای خود را داده است و برای آنکه تعطیلی در انجام این خدمت رونده د رئیس تجارت را که از کارگذاران دولت محسوب میشود ملاقات نمود و تفصیل احوال را از بدو الی الختم برای ایشان حالی نمودم. از قراریکه معلوم شد از سفارت فرانسه مقیم دارالخلافه نیز شرحی در آن باب به اینجا نوشته‌اند و همان دلایل را که در آنجا اقامه کرده‌اند با پنجه هم اشاره نموده‌اند. موافق فصل سیم عهدنامه تجار رانمیتوان از دخول و فروش هر قسم امتعه منع کرد، اما برای اوچالی کردم که این جوهر برای فرش و هرگونه پشم‌آلات ایران حکم دینامیت را دارد و این صنعت فرش بافی را که از صنایع معتبر حاليه ایران است از درجه اعتبار انداخته است و هزار ذلیل دیگر برای او آوردم که هر دولت در چنین موارد موافق قوانین حقوق ملل احده و دلایل زیاد آوردم، خلاصه آنچه به عقل قاصرم می‌سید در اقامه ادلله و دلایل زیاد آوردم، بالاخره بعد از اینکه دید حق‌مند گویم گفت من نمیتوانم جواب این فقره را بجناب شما بگویم، اما همین قدر میدانم که از قرار مضمون عهدنامه تجار را نمیتوان از دخول و خروج همه جور امتعه منع کرده، قابل ببیتیم رأی اولیای دولت سچه اقتضا کنند، باوصاف این جواب مشارالیه، اعتقاد شخصی فدوی این است که هرگاه سایر دول در این باب حرفي ندارند دولت فرانسه بتنهایی نمی‌تواند ایراد بکند، خلاصه اوضاع دولت جمهوری در این روزها خیلی مغشوشه است، کسی را ندارند که بتواند جواب درستی بدهد، همه وزراء بجهت قانونی که برای اخراج شاهزاده‌ها میخواهند بگذراند استعفا داده‌اند و چون در وضع

قانون من بور آراء مختلف است، هنوز هم وزرای جدیدی معین نشده‌اند و مسیو دوکلر خیلی ناخوش است و مسیوفالیر وزیر داخله‌که موقتاً بجای مسیو دوکلر معین شده‌است او هم ناخوش است و حالا کارهای دولت جمهوری خیلی در هم بر هم شده‌است، کویا باین ظلمی که نسبت به کشیش‌های مذهب کاتولیک کرده و حالا باولاد سلاطین نیز می‌گند بالکلیه از درجه اعتبار بی‌فتند.

معنی جمهوری آزادی است، اما حالا آزادی فقط برای الواط و مفسدین برقرار شده است، هرچه آنها می‌خواهند می‌کنند واحدی متعرض آنها نیست و کشیش‌ها و اولاد سلاطین که بجز تمکین و رضا خلافی از آنها سرنمی زندگرفتار بلاشده‌اند و آنها را از خاک فرانسه بیرون می‌کنند و کس نیست حمایت از آنها بنماید، در حقیقت بد اوضاعی شده است و یقین باین طور نمی‌ماند تا خدا چه مقدر کرده باشد . زیاده جسارت است .

دو طفر اتعلیقه مهر طلیمه که در دهم شهر صفر شرف صدور یافته بود و در ۱۵ ماه مزبور انفاذ شد در هفته گذشته شرف وصول ارزانی داشت . یکی از آنها در باب مسیوبوتن بود و دیگری در خصوص فقره خانه امیر الامر اعلی‌العظام ساعد الدوله که مسیوبالوا وزیر مختار فرانسه اجازه کرده بود . اگرچه در این روزها اوضاع وزارت امور خارجه بجهت نقاوت مزاج چنان‌جانب مسیو دوکلر و مسیوفالیر قدری مختل شده است ولی از آنجاکه نباید چنین مسائل بعثده تاخیر بی‌فتند، رفتم مسیو نپلورئیس پولتیکیه را ملاقات نموده و تفصیل احوال مسیو بوتن را از روز «اجیر شدن الی روز اخراج او از ضرابخانه مبارکه با ترجمه قرار نامه و با ترجمه سؤال و جواب مسیو لیر» با عالیجاه حاجی محمد رحیم امین‌دار‌الضرب واقعه در مجلس منعقده در سفارت

فرانسه برای مشارالیه بیان نمودم. مسیو نپلوجفت من اطلاع درستی از این کار ندارم و بصلاح دید خود او مسیو بوتن را دیده و تفصیل احوال را بمشارالیه بیان و خواهش کردم بزودی و بدون تعطیل از وزارت خارجه بمسیو بالوا کاغذ بنویسنده او را تکلیف بکند بچنین کارها که صورت رسمی ندارد و من غیررسم قرار گرفته و بعد بواسطه عدم قابلیت مسیو بوتن موافق فصل ششم قرارنامه فسخ معامله شده است مداخله ننماید و باین اصرار مزاحم اوقات شریفه اولیای دولت علیه نشود. پس از اینکه اینهمه تفصیلات را شنید گفت از سفارت طهران هم شرحی در این باب نوشته‌اند، بعد نوشت捷ات سفارت را خواست و بدقت ملاحظه نموده و گفت از قراریکه از این نوشت捷ات معلوم می‌شود بعد از انقضای مدت قرارنامه اولی مسیو بوتن قرارنامه جدیدی با او بسته‌اند، در صورتیکه مسیو بوتن از عهده عمل خود نمی‌توانست برآید، چه طور شده است بمحض قرارنامه جدیده اورا دوباره بخدمت ضرایبانه اجیر کرده‌اند، گفتم اگرچه این فقره در تعليقه‌جات وزارت جلیله خارجه درست شکافته نشده است ولی از وجنات کار معلوم می‌شود تجدید قرارنامه هرگاه شده است از شغلی بشغل دیگر بوده، محتمل است در کار او لش ماهر بوده و در شغل دیگر از عهده تعهدات خود ببر نیامده است. خواهش کردم کاغذ مسیو بالوا را برای من بخواند، طفره کرد و گفت اینکه تکلیف می‌کنید که سفارت فرانسه بکاریکه صورت رسمی ندارد مداخله ننماید این تکلیف شاق است، زیرا که یکی از تکالیف سفارت حمایت تبعه است، هرگاه حمایت تبعه خود را نکند مواجهه خواهد شد. از این گذشته سفارت فرانسه (یک کلمه ناخوانا) نمی‌کند و تکلیف او این است که همه کارها خواه رسمی باشد یا غیررسمی بوزارت جلیله رجوع ننماید و هرچه سفارت می‌نویسد معلم بتعرض نیست و عین حقیقت را می‌نویسد.

مسیو بوتن بی حق نیست. گفتم در ایران هم به احدی تعدی نکرده و نمی‌کند و هرگز در آنجا خیال آنرا ندارند که در حق احدی ظلمی بشود و از آنجاکه همیشه منظور نظر اولیای دولت علیه پاس حقوق دوستی و یک جهتی و رعایت مراتب اتحاد و مودت دولت فرانسه است هرگز خود را راضی ننمایند که در حق تبعه آن دولت تعدی بشود و بهمین جهت است که همین دستور العمل و تعليمات لازمه آمده است که رفع اشتباه بشود. باز هم مسیو بوتن را بازداشت کاغذی را که مسیو بالوا نوشته وجوابی را که ازو زارت خارجه باو نوشته اند از برای فدوی قرائت نماید. این دفعه نیز طفره رفت، اما گفت هرگاه میل داشته باشید خلاصه مطلب را مثل یادداشت برای جناب شما می‌فرستم یعنی در صورتیکه مسیو پنلو تبلیغ چنین یادداشت را بجناب شما صلاح بدانند. دستور العمل لازمه را به سفیر خودمان نوشته ایم که کار را در آنجا تمام نماید. از قراریکه اظهار میداشت اولیای حالیه دولت جمهوری فرانسه عزم خود را جزم کرده اند که در اجرای حقوق دولت و اثبات حق تبعه خود، قسمی حرکت نمایند که دیگر بعد از این مورد تهمت و مذمت نشوند و بعد از این نتوانند بگویند که دولت فرانسه بعد از آن جنگ آخرب بعدی ذلیل شده است که نمی‌تواند حقوق خود را مجری نماید. جناب مسیو دوکلر هم یک دفعه این حرف را بفدوی زده بود اما در آن دفعه و در این موقع گفتم که مقصود دولت علیه ایران هرگز براین نبوده است که دولت فرانسه را خفت بدهد و آنچه از جانب دولت علیه اظهار می‌شود خالی از غرض است و محض برای اجرای احراق حق است، خلاصه مجلس در اینجا ختم شد ولی موافق تکالیف مأموریت باز هم اقدامات لازمه را بهرجا که لازم است بکار خواهم برد که بلکه منظور نظر حاصل شود.

اما در باب فقره خانه سفارت بعد از آن اقدامات و تدبیرانی که برده شد و پس از تحصیل جواب کافی که در تاریخ ۲۷ ماه سپتامبر سنه ۱۸۸۲ باین مضمون انفاذ حضور مبارک شد : (کفت به بالا تلگراف می‌کنیم هرگاه این کار موافق میل همایونی شخصاً و حضوراً از جانب سنت الجوانب همایون اظهار شده است حاضریم رضای خاطر اعلیحضرت شاهنشاهی را بعمل بیاوریم والا هرگاه بتعریک مونت فورت باشد ابداً تمکین نخواهد شد) بتاریخ ۴ شهریور قده - العرام سنه ۱۲۹۹ مضمون تلگرام مزبور را باشرح مذاکراتی که با جناب مسیودوکلر شده بود مفصلاً بعرض حضور رسانیده بودم و در جواب آن ، تعلیقۀ مورخه ۲۸ ذیحجه العرام که باین مضمون بود از جانب جناب مستطاب اجل بندگان عالی بخط جنا بآقای صدیق‌الممالک رسید : (پاکت مورخه ۱ ذی‌قعدۀ آنجناب که دلالت پمراقبات و اهتمامات شما در اجرای اوامر و خدمات مقرره باجناب است ، رسیده مذاکرات و محاورات شما باجناب مسیو دوکلر رئیس شورای وزرا و وزیر امور خارجه دولت فرانسه در باب خانه سفارت وساایر که یان طور و طرزهای خوب مکالمات کرده بودید ملعوظ افتاد و بعرض خاکپای همایون اقدس اعلی رسانیدم . خانه سفارت که پاره‌ای شرایط داشت جناب مسیو بالا وزیر مختار آن دولت قبول کرد محض اتحاد دوستی دولتین قوی شوکتین داده شد والآن سفارت در آنجا قامت دار و خود وزیر مختار که از دولت خودشان منحصری سه ماهه گرفته بود از حضور همایون ملوکانه هم اجازت حاصل کرده روانه پاریس شدند) بعد از این تفصیلات حالا در تعلیقه دهم صفر اشاره فرموده‌اند که از کیفیت خانه سفارت فرانسه مسبوق هستند یا اینکه دولت می‌توانست او را به عنف از دخول به آنجا منع نماید . اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی روح‌خاندانه محض ملاحظه

کمال اتحاد حاصله بین دولتين و رعایت دوستی و یکجهتی دولت جمهوری فرانسه که همیشه هر نوع مساعدت را می فرمایند ، اقامات سفارت را در آنجا بطریقی قبول فرموده اند ولی بالوا در این فقره خوب حرکت نکرده و حال آنکه می توانست در این موقع ملاحظه احترام ذات ملکوتی صفات همایونی را کرده از اجازه آنجا صرف نظر نماید . لهذا مخصوصاً بآن جناب می نویسم که ملاحظه دوستی شخصی مسیو بالوا را نکرده تفصیل مراتب را در موقع خاص بطور یکه مسبوق هستند بجناب جلالتماب وزیر امور خارجه آن دولت اظهار و رفتار بی قاعده مشارالیه را حالی و خاطر نشان نموده واز نتیجه اقدامات خودتان من اطلاع بدھید) البته تکلیف فدوی بجز اطاعت با اوامر عالیه چیز دیگر نیست ولی باعتقاد خودم بعد از آن خدمات بزرگی که کرده ام و پس از تحصیل آن جواب که در بیست و هفتم سپتامبر گذشته با تلگراف بعرض مبارک رسانیده بودم می بایستی موافق مذاکرات این سفارت و اظهار جناب مسیو دوکلر در همان وقت بمسیو بالوا اعلام فرمایند که رای جهان آرای بر این علاقه گرفته است که سفارت فرانسه درخانه ساعد الدوله منزل بکند . از آنجاکه میل خاطر اولیای دولت فرانسه براین است که باید بر طبق رأی و رضای خاطر مرحمت مظاہر همایونی متابعت شود باید خانه سفارت عوض شود و سفیر فرانسه در خانه دیگر منزل نماید ، اما بد بختانه این خانه ای را که بهزار زحمت تحصیل کرده بودم و یقین داشتم که در عوض چنین خدمت بزرگ یک التفات بزرگتر از آن در حق فدوی مبذول خواهد شد از دست داده و مقرر می فرمایند که از آنجا که از کیفیت مزبوره مسبوق هستید لهذا مخصوصاً بانجناب می نویسم که ملاحظه دوستی شخصی مسیو بالوا را نکرده تفصیل مراتب را در موقع خاص بطوری که مسبوق هستید

بجناب وزیر امور خارجه فرانسه اظهار نمایند . از این مضمون چنان استنباط میشود که بملاحظه دوستی شخصی با مسیو بالوا صرفه دولت خود را از دست داده ام . راست است بامشارالیه سابقه دوستی داشتم ولی بوحدت خداوند متعال قسم است از روزیکه حرکات ناشایسته بالوا را دیده و بدسلوکی او را می‌شنوم ازاو اکراه دارم بعدی که هیچ نمیخواهم صورت آنرا رویت کنم واز این سفر آخر حتی المقدور خودم را باو سرد نمودم وحالا باز هم قسم میخورم که صرفه دولت علیه را بقدر هزار مثل بالوا نمی‌فروشم . من نان دولت را از دست نداده و نخواهم داد . در این صورت بجسارت عرض بکند ؟ !

در حقیقت در صورتیکه فدوی را باین طورها بجای آورده‌اند هیچ صلاح دولت نیست که مثل من مأمور چنین نادرست و خائنی را در سرماوریت خود باقی گذارد . خلاصه در عالم نوکری این طور حرکات را حرام میدانم و هرگز بملاحظه علاقه شخصی صرفه دولت را از دست نداده و نخواهم داد . در این صورت بجسارت عرض می‌کنم هر کس که این عرض را کرده و این نسبت را بفدوی داده است خلاف عرض کرده است .

برای تجدید این مسئله و مذاکره آن با وزیر امور خارجه اینجا باید یک بهانه جدیدی پیش آورد ، مثلاً گفت وزیر مختار فرانسه وعده کرده بود در کوچه را به بند و لی نبسته ، ضمناً وعده کرده بود دیواری از سمت باغ لاله زار بکشد اما نکشیده است . در اینجا یقین بکنید که مسیو بالوا بر قول خود وفا نمی‌کند و در

همه چیز مرا فمه طلب است ، اولیای دولت را بتنگ آورده است و الا هرگاه دلیل جدیدی در دست باشد نمی توان گفت اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی باقتضای همت و حالت رافت امیر ملوکانه آنوقت گذشت فرمودند اما مسیو بالوا در این فقره خوب حرکت نکرده و حال اینکه می توانست در این موقع احترام ذات ملکوتی صفات همایونی را کرده و از آن خانه صرف نظر نماید . در هر صورت چون وضع مسئله تغییر کرده است محتاج بدستور العمل جدید هستم و یقین بدانید که ابداً ملاحظه دوستی احمدی را نکرده و نخواهم کرد و صرفه دولت را برهمه چین مقدم داشته ، نقطه بنقطه متابعت به تعليمات جناب مستطاب اجل بندگانعالی نموده و خواهم کرد و در این ضمن هر وقت موقعی بدست آمد پوستی از بالوا میکنم . زیاده چه جسارت شود معروضه ۲۶ شهر ربیع الاول سنه ۱۳۰۰ .

عریضه مورخه ۶ شهر ربیع الثانی نمره ۲۰۳۵ مشتمل یک طغرا

خداؤندگارا یادداشتی را که از وزارت امور خارجه اینجا درباب عمل مسیو بوتن و عده کرده بودند بفرستند در یوم شنبه گذشته رسید و سواد آنرا اینک لفآ انفاذ میدارم . از قرار یکه معلوم شد در همین روزها ازو زارت خارجه اینجا مراسله بجناب مسیو بالوا نوشته اند که اول قرار نامه مسیو بوتن را بفرستند . در این صورت لازم میشود که از جانب وزارت جلیله تیتر قرار نامه سابق و لاحق که با مسیو بوتن بسته شده است باین سفارت خانه فرستاده شود ، تا آنکه از روی سند جواب اینها داده شود و شر سفارت

فرانسه از سر ما رفع شود . اعتقادم این است که هرگاه سندها باین سفارت بررسد کار در اینجا خیلی بأسانی میگذرد و دیگر اختیار با اولیای دولت است .

تعليقه مورخه ۱۸ شهر صفر که بسن افزایی این فدوی شرف صدور یافته بود عز وصول بخشید و بمحض زیارت آن بدوسه نفر از تجار ایران که در پاریس و در سایر شهرهای فرانسه هستند اطلاع دادم که بنا بخواهش سفارت کبرای دولت عثمانی مقیم طهران از وزارت جللیه امور خارجه دولت ابد مدت عليه ایران حکم مؤکد شده که احده از آحاد حق ابتداع و آوردن [یک کلمه تاخوانا] اسلحه را که دولت عليه عثمانی از کمپانی پیرو- ویدانس تل در شهر پرو ویدانس ممالک اتابازونی ابتداع نموده است والان بواسطه ورشکست شدن کمپانی در تحت منازعه و مرافقه است نخزند و بهیچوجه من الوجه نزدیک آنها نرونده از حالا بجناب مستطاب بندگانعالی اعلمینان میدهم ازما احده در صدد ابتداع چنین اسلحه نبوده و نخواهد بود .

در باب گمرک فرش لازمه اهتمام را بعمل آورده‌ام ، اما بدینکه اهتمامات فدوی تابحال بهیچ ثمر نرسیده است . یکی از دوستان که خیرخواه اینان است می‌گوید که این کار بأسانی نمی‌گذرد و چون این قانون که در باب گمرک فرش گذاشته شده است حکم عمومی دارد ، شما را در تحت قانون عمومی مستثنی نخواهند کرد ، در این صورت بهترین شقوق این است که باید تأمل نمایید تا قرارنامه تجاری دولت عثمانی که میباشد با

دولت فرانسه تجدیدشود منعقد بشدود، هرگاه در باب فرش عثمانی تخفیف داده شد در باب فرش ایران نیز همان تخفیف داده میشود . این عمل هفت هشت ماه دیگر طول دارد و اعتقادم من این است که بجز تأمل چاره دیگر نیست . باوصفت این احوال باز حاضر بانجام فرمایشات بوده و هستم و بهتر قسم احکام و دستور العمل جدید برسد از آن قرار عمل و رفتار خواهد شد . بعداز رسیدگی بعمل پرنس ژروم ناپلئون [یک کلمه ناخوانا] موافق قانون این مملکت معنوم شد که پرنس مشارالیه در انتشار اعلامنامه تقصیری به گردن او وارد نمیآید و بهمین جهت حکم استخلاص او جاری شد و او را از حبس بیرون آورد و آزاد کردند و حالا باسودگی در پاریس راه میروند . در باب اخراج او و سایر شاهزاده ها در سنا قانون نامه مشورتخانه وکلای ملت را تغییر داده اند ، باین معنی که در وله اول قرار این بود که بمحض میل باندک بهانه دولت میتوانست هریک از آن شاهزاده ها را از خاک فرانسه اخراج بنماید ، اما از قراریکه درستا بناگذاشته شده است پیش از رسیدگی بعمل آنها و اثبات تقصیر آنها دولت نمیتواند آنها را بدون تقصیری نمیگردند . صورت هردو قانون را در بعضی از روزنامه ها چاپ کرده بودند اینک نسخه ای از آن روزنامه را بریده برای مزید اطلاع جناب بندگانعالی لفأ میفرستم . حالا این قانون سنا باید دوباره در مشورت خانه ملتی ملاحظه و تصدیق شود و هرگاه نشود باعث تفرقه و اختشاش خواهد بود ، تا خداوند چه مقدار کرده باشد .

زیاده چه جسارت است مورخه یوم چهارشنبه ۶ ربیع الثانی

سنہ ۱۳۰۰ .